

Sygn. akt I KO 1/23

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie **M. S.**

oskarżonego o czyn z art. 59 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 14 lutego 2023 r.

wniosku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze

zawartego w postanowieniu z dnia 28 grudnia 2022 r., sygn. akt II K 193/22

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi

równorzędnemu – Sądowi Okręgowemu w Legnicy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 grudnia 2022 r. Sąd Okręgowy w Zielonej Górze w sprawie o sygn. akt II K 193/22, wystąpił w trybie art. 37 k.p.k. do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu.

W części motywacyjnej rzeczowej inicjatywy wnioskodawca wskazał, że do Sądu Okręgowego w Zielonej Górze wpłynął akt oskarżenia przeciwko M. S. o czyn z art. 59 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Wymieniony oskarżony jest bratem Prezesa Sądu Okręgowego w Zielonej Górze, zaś w akcie oskarżenia zawnioskowano o przesłuchanie na rozprawie świadków będących członkami bliskiej rodziny Prezesa Sądu Okręgowego w Zielonej Górze, tj. jego matki oraz bratanka. Zdaniem wnioskodawcy, powyższe okoliczności mogą w odczuciu

społecznym rodzić wątpliwość co do obiektywnego rozpoznania przedmiotowej sprawy przed Sądem Okręgowym w Zielonej Górze.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 37 k.p.k., Sąd Najwyższy może z inicjatywy właściwego sądu przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, jeżeli wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości. Przepis ten, statuując wyjątek od reguły rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy, nie podlega interpretacji rozszerzającej. Nie każda zatem okoliczność może skutkować ewentualnym przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Za taką uznać należy sytuację, w której postronny i niezainteresowany sposobem rozstrzygnięcia danej sprawy obserwator procesu, może powziąć podejrzenia co do braku bezstronności sądu właściwego w rozpoznaniu tej sprawy. Ocenę wystąpienia przesłanki z art. 37 k.p.k. powinny jednak determinować realia konkretnego przypadku.

W ocenie Sądu Najwyższego, opisana wyżej sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie, albowiem do jej przedmiotu należy odpowiedzialność karna oskarżonego, który jest bratem prezesa sądu właściwego do jej rozpoznania. Mimo braku rzeczywistych podstaw do twierdzenia, że na rozstrzygnięcie rzeczzonej sprawy miałyby wpływ kryteria pozamerytoryczne, to jednak zaistniały stan rzecz uprawnia obawę, że w społecznym odbiorze wydane przez sąd właściwy orzeczenie mogłoby zostać odebrane jako stronnictwo i nierzetelne.

Wobec tego, dla uniknięcia sytuacji mogącej wywoływać negatywną ocenę pracy wymiaru sprawiedliwości, w tym też przedłużenia postępowania, celowe jest przekazanie niniejszej sprawy innemu sądowi równorzędnemu, niepozostającemu w obszarze właściwości Sądu Apelacyjnego w Poznaniu, tj. Sądowi Okręgowemu w Legnicy.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.